

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tilhørerkreds:	Folketingets sundhedsudvalg, presse og tilhørere
Anledning:	Samråd AO, AP og AQ
Taletid:	Ca. 10 min., herefter debat
Tid og sted:	Onsdag den 21. oktober kl. 14.00
Dok nr.:	122341

[Indledning – sundhedsforsikringer endnu engang]

Samrådet i dag handler jo om et emne, som har været til debat mange gange.

For sundhedsforsikringer optager jo oppositionen her på Christiansborg en hel del.

Men jeg har selvfølgelig ingen problemer med endnu en gang at fremlægge og diskutere de velkendte synspunkter om sundhedsforsikringer. Men regeringens syn på sundhedsforsikringerne er jo ikke ændret, så mine svar på spørgsmålene vil minde om de svar, jeg tidligere har givet på lignende spørgsmål.

Regeringen har gennemført store forbedringer af det offentligt finansierede sundhedstilbud. I 2010 vil sundhedsvæsenet råde over mere end 21 mia. kr.

ekstra sammenlignet med 2001. Samtidig med de mange ekstra penge er produktiviteten steget og danskerne er sikret mere sundhed for pengene i form af hurtigere og bedre behandling. Regeringen er altså borgernes garant for et godt og effektivt offentligt finansieret sygehusstilbud til danskerne.

Når det så er sagt, så er det jo som bekendt min helt generelle holdning, at jeg intet har imod sundhedsforsikringer. Jeg har intet imod, at sundhedsvæsenet på den måde tilføres endnu flere penge. Jeg har intet imod, at der på den måde behandles endnu flere borgere. Jeg har intet imod, at vi udnytter den behandlingskapacitet, der er til rådighed. Og jeg har intet imod, at arbejdsgiverne ved at tilbyde sine medarbejdere sundhedsforsikringer tager et socialt ansvar for sine medarbejdere.

Jeg kan jo desuden konstatere, at flertallet af danskerne ifølge en ny stor undersøgelse heller intet har imod sundhedsforsikringer og intet har imod reglerne om skattefritagelse for sundhedsforsikringer betalt af arbejdsgiveren.

Men oppositionen på Christiansborg har noget imod sundhedsforsikringer, og derfor vil jeg selvfølgelig besvare de spørgsmål, hr. Jonas Dahl har stillet mig.

[Spørgsmålene]

Jeg har fået tre spørgsmål. Det første og det tredje handler om sundhedsforsikringers betydning for adgangen til sundhedsydelser, mens det andet handler om skattefritagelsen på sundhedsforsikringer betalt af arbejdsgiveren.

[Fakta]

Lad mig starte med at besvare det første spørgsmål. Og tillad mig at starte med at få fakta på plads.

Faktuel er det forkert, at halvdelen af danskerne har en sundhedsforsikring. Lidt over 1 mio. danskere har i dag en privat sundhedsforsikring, mens ca. 500.000 danskere har tegnet medlemskab med tilskud til operationer hos Sygeforsikringen Danmark.

Om Sygeforsikringen Danmark kan jeg sige, at Sygeforsikringen Danmark i rigtig mange år har fokuseret på at give tilskud til medicin og tandpleje. Det er stadigvæk Sygeforsikringen Danmarks hovedfokus.

Men bl.a. på grund af stigende ventelister under den socialdemokratiske regering i slutningen af 90'erne begyndte Sygeforsikringen Danmark også at sælge en del forsikringer med *tilskud* til operationer. Antallet af forsikringer med operationsdækninger i Sygeforsikringen Danmark har dog i en lang årrække ligget meget stabilt og udnyttelsen af forsikringerne er meget begrænset.

En af de væsentligste grunde til, at udnyttelsen er så lav er jo indførelsen af det udvidede frie valg. Patienterne har ikke lyst til at nøjes med et tilskud til behandling, når det offentlige giver ret til gratis behandling efter senest én måned. Det har jeg sådan set fuld forståelse for.

Det er derfor ikke rigtigt, at *halvdelen* af danskerne har en sundhedsforsikring, men lad nu det ligge.

[Ulige adgang til sundhedsydelse]

Og når det kommer til adgangen til sundhedsydelser betalt af det offentlige, har regeringen gennemført store forbedringer. Det danske sygehusvæsen bygger fortsat på den helt grundlæggende præmis, at alle patienter har den samme ret til adgang til sundhedsydelser, som det offentlige finansierer. Det gælder dem med en sundhedsforsikring, og det gælder dem uden en sundhedsforsikring. Og denne ret kunne jeg aldrig drømme om at lave om på.

Denne regering har – mere end nogen anden regering – arbejdet på at forbedre patienternes rettigheder og sikre kort ventetid. Og det er vi lykkedes med til gavn for alle danskere.

For det udvidede frie sygehusvalg sikrer jo som bekendt, at alle patienter – uanset pengepung, uanset social status og uanset om man har en sundhedsforsikring eller ej – har ret til at lade sig behandle på et privat sygehus, hvis det offentlige ikke kan tilbyde behandling inden for én måned.

Denne ordning er unik. Og den gælder *både* bankdirektøren, kontanthjælpsmodtageren og pensionisten. Ja, alle.

Det udvidede frie valg betyder jo derfor i praksis, at alle danskere er omfattet af en solidarisk ordning, der giver alle ret til behandling på privatsygehus, når det offentlige ikke kan tilbyde patienterne behandling med kort ventetid.

At der så er nogle borgere eller nogle arbejdspladser, der vælger at købe et *supplement* til det offentlige behandlingstilbud, skal jo stå dem fuldstændig frit for. Dét, der er vigtigt for mig er, at det ikke må være utilfredshed med de offentlige sundhedstilbud, der får nogle til at købe en sundhedsforsikring.

Og det viser en ny stor undersøgelse da også, at det ikke er.

Tilfredsheden med det offentlige system er faktisk stor – også blandt borgere med en sundhedsforsikring. Borgerne siger i stedet, at den vigtigste årsag til at have en sundhedsforsikring er at minimere sygefraværet. Det synes jeg sådan set på udmærket vis illustrerer, at borgerne – langt bedre end oppositionen – har forstået, hvad det går ud på.

[Skattefritagelse]

Lad mig herfra bevæge mig til besvarelse af spørgsmålet om skattefritagelse på forsikringer betalt af arbejdsgiveren. For private sundhedsforsikringer er jo fradragsberettigede, hvis *alle* ansatte på arbejdspladsen tilbydes en forsikring. Og den ordning er der rigtig meget fornuft i.

Ordningen har nemlig medvirket til, at arbejdsgiverne i stadigt højere grad tager et socialt ansvar for sine medarbejdere. Og ordningen har medvirket til, at sundhed for alvor tænkes ind i hverdagen. Ordningen bidrager derfor til at løfte medarbejdernes generelle sundhedstilstand. Det er ekstremt vigtigt og glædeligt, og det kan på sigt være med til at aflaste det specialiserede sygehusvæsen.

Betingelser for skattefritagelse betyder jo også, at *både* bankdirektøren og rengøringsdamen skal tilbydes en sundhedsforsikring for, at forsikringerne er fritaget for skat. Førhen var sundhedsforsikringer jo typisk forbeholdt medarbejdere i de øverste lønklasser med tegnebogen i orden, der havde råd til at betale forsikringerne selv.

Lad os lege med tanken. For hvad ville der ske, hvis vi fjerner skattefradraget på sundhedsforsikringer? Ja, svaret kender vi jo sådan set. Det ville jo ramme de lavtlønnede medarbejdere, fordi arbejdsgiverne primært vil forsikre medarbejderne, der i forvejen har tegnebogen i orden.

Jeg ved ikke, om det er oppositionens mål at være med til at sikre, at det kun er dem med de store tegnebøger, der har en sundhedsforsikring. Men når det ikke kan komme på tale at forbyde folk at tegne sundhedsforsikringer – for så langt tror jeg trods alt ikke oppositionen vil gå -, så bidrager skattefritagelsen til, at det ikke kun er dem med tegnebogen i orden, der har en sundhedsforsikring. Uligheden vil først vokse, hvis vi fjerner retten til skattefradrag.

[Det offentlige favoriserer patienter med job]

I det sidste spørgsmål bliver jeg spurgt om, om jeg stadig mener, at det offentlige sundhedsvæsen *ikke* favoriserer patienter med job, fordi dem med en sundhedsforsikring bliver behandlet hurtigere.

Jeg må helt kort sige, at jeg ikke anerkender præmissen for det spørgsmål.

Det er et faktum, at denne regering har arbejdet benhårdt på at sikre kort ventetid – og kort ventetid for *alle*. Det har vi bl.a. gjort ved at forbedre patienternes rettigheder til udvidet frit valg. Vi har derudover sikret, at de mest syge – vores hjerte- og kræftpatienter – bliver hurtigt behandlet i intensive pakkeforløb.

Der er derfor ingen tvivl om, hvad det er regeringen arbejder for, og hvad regeringen har opnået.

Der er betydelig mere tvivl om, hvad oppositionen egentlig vil. Man vil fjerne skattefradraget på sundhedsforsikringer. Man vil fjerne 1 måneders reglen i ordningen om det udvidede frie valg. Man vil kort sagt stille alle danske patienter dårligere. Logikken må jo være den, at hvis bare alle venter lige lang tid, så er det en succes.

Og det må jo åbenbart være et succeskriterie for oppositionens politik – at gøre det dårligere for patienterne. Og den opgave tror jeg sådan set, at oppositionen vil være de bedste til at løse.

[Afrunding]

Jeg har nu endnu en gang redegjort for mit syn på private sundhedsforsikringer. Og jeg må gentage, at jeg altså intet har imod dem. De bidrager til, at der kommer flere penge til det danske sundhedssystem. De bidrager til, at vi kan behandle flere borgere og udnytte ledig kapacitet i det danske sundhedsvæsen. Og så bidrager de private sundhedsforsikringer til, at arbejdspladserne tager et større socialt ansvar for sine ansatte og til, at det ikke kun er medarbejderne med de store tegnebøger, der har en sundhedsforsikring.

En ny og stor undersøgelse viser desuden, at flertallet af danskerne er enige i regeringens synspunkter. Og det er vel for en sundhedsminister – eller for en politiker – jo ikke noget helt dårligt pejlemærke.